

- 4) W razie udzielenia na pytania pierwsze i pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: Czy w wypadku możliwości zapobiegnięcia znaczenie ma sama nadzwyczajna okoliczność, czy też skutki wystąpienia nadzwyczajnej okoliczności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 29 maja 2017 r. – Republika Grecka/Leo Kuhn**

(Sprawa C-308/17)

(2017/C 283/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i wnosząca skargę rewizyjną: Republika Grecka

Strona powodowa i druga strona postępowania rewizyjnego: Leo Kuhn

Pytania prejudycjalne

Czy art. 7 pkt 1 lit. a) rozporządzenia nr 1215/2012 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób,

- 1) że również w przypadku – tak jak tutaj – wielokrotnego przeniesienia wierzytelności w drodze umowy miejsce wykonania zobowiązania w rozumieniu tego przepisu określa pierwsza umowa?
- 2) że w przypadku dochodzenia roszczenia o dochowanie warunków emisji obligacji państwowych, takich jak tutaj konkretnie wyemitowanych przez Republikę Grecką, tudzież odszkodowania z tytułu niewykonania tego roszczenia rzeczywiste miejsce wykonania zobowiązania jest już określone poprzez zapłatę odsetek z tytułu tych obligacji na rachunek posiadacza krajowego rachunku papierów wartościowych?
- 3) że fakt, iż prawne miejsce wykonania zobowiązania w rozumieniu art. 7 pkt 1 lit. a) tego rozporządzenia zostało określone przez pierwszą umowę, sprzeciwia się uznaniu, że późniejsze rzeczywiste wykonanie umowy określa – kolejne – miejsce wykonania zobowiązania w rozumieniu tego przepisu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 5 kwietnia 2017 r. w sprawie T-361/
14, HB i in./Komisja, wniesione w dniu 6 czerwca 2017 r. przez HB i in.**

(Sprawa C-336/17 P)

(2017/C 283/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: HB i in. (przedstawiciel: adwokat P. Brockmann)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

1) Uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 5 kwietnia 2017 r. w sprawie T-361/14, HB i in./Komisja, w którym oddalono skargę jako bezzasadną i obciążono skarżących kosztami postępowania oraz przekazanie sprawy Sądowi w celu przeprowadzenia nowej rozprawy,

ewentualnie

2) jeżeli Trybunał uzna, że jest w posiadaniu wystarczających informacji w tym zakresie, wydanie orzeczenia co do istoty przez sam Trybunał i potwierdzenie, że wzajemne psychologiczne oddziaływanie na siebie ludzi i zwierząt należy do kompetencji Unii;

3) w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: uchybienie proceduralne ze względu na naruszenie przez Sąd prawa do obrony w zakresie, w jakim:

— Adwokatowi reprezentującemu skarżących i sędziom uniemożliwiono dowiedzenie się, że pierwsza skarżąca stawiała się w odpowiednim czasie celem udziału w rozprawie, która została przeprowadzona w dniu 27 września 2016 r., ponieważ pracownik Sądu zakazał wejścia małoletniej córce pierwszej skarżącej z uwagi na to, iż osoba do opieki nad dzieckiem była spóźniona. W konsekwencji skarżącej odmówiono wejścia i wbrew oświadczeniom wspomnianego pracownika informacja dotycząca obecności skarżącej nie została przekazana ani sędziom, ani adwokatowi reprezentującemu skarżących;

— pozostali skarżący nie zostali ponadto poinformowani, że powinni aktywnie okazać swą obecność na sali rozpraw, gdyż, mimo że przybyli oni przed rozpoczęciem rozprawy, to jednak po godzinie wskazanej na wezwaniu,

co uniemożliwiło dokonanie żadanego na piśmie przesłuchania skarżących jako świadków, co zdaniem wnoszących odwołanie nieuchronnie doprowadziło do dokonania błędnej oceny prawnej, a mianowicie stwierdzenia, że skarga była bezzasadna.

Zarzut drugi: uchybienie proceduralne ze względu na dokonanie oceny mocy dowodowej dowodu przez Sąd przed dopuszczeniem jego przedstawienia ze względu na to, że:

— wszystkie dowody, których przedstawienie zaproponowano, zostały niesłusznie i bez uzasadnienia odrzucone;

— w szczególności, jeśli chodzi o kwestie interdyscyplinarne, nie zostało dopuszczone rozpatrzenie przez biegłych;

— stronom nie zadano żadnych pytań ani na piśmie, ani ustnie,

co zdaniem wnoszących odwołanie nieuchronnie doprowadziło do dokonania błędnej oceny prawnej, a mianowicie stwierdzenia, że skarga była bezzasadna.

Zarzut trzeci: w wypadku gdyby Trybunał uznał etykę za będącą w każdym razie kwestią dotyczącą praw człowieka i istotny wymóg integracji, byłoby możliwe wydanie orzeczenia co do istoty w świetle akt sprawy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 7 czerwca 2017 r. – Verein für lauterer Wettbewerb e.V./Princesport GmbH

(Sprawa C-339/17)

(2017/C 283/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verein für lauterer Wettbewerb e.V.